

Berichten van de walkapiteins van Oud Verlaat

De stempelkaart is soms voor de deelnemers aan de *24 uur van de Rotte 2018* een etmaal belangrijker dan hun paspoort. De afgestempelde kaart is het concrete bewijs van hun sportieve prestatie!

De roeiers ontvangen een stempel bij elke stop op de 24 uur. Een groene bij Oud Verlaat en een zwarte op de roeivereniging. Zo kunnen we snel aflezen of en hoeveel er geroeid is.

Vier trouwe walkapiteins namen bij Oud Verlaat deze klus voor hun rekening. Hennie Stigter, Linda de Leeuw, Robert Bloemhoff en Allard Elgersma.

Hennie Stigter, is voor de 6^e keer op de vrijdagavond walkapitein. Aan het begin van de avond kan het erg druk zijn en moet er goed opgelet worden bij het aanmeren. Aan het begin van de avond zijn de meeste roeiers uitgelaten. Ze volgen de instructies goed op. Roeiers die niet geheel bekend blijken met het stempelen, maakt ze wegwijs. Er zijn roeiers voor wie het stempelen niet snel genoeg kan gaan, andere nemen het er van en lopen even bij Oud Verlaat naar binnen voor een koffie. Roeiers die hulp nodig hebben met uitstappen, krijgen dat van haar. Als de boten op het water zijn, valt de avondrust in en is het genieten op een stoeltje aan de kant van de rivier. Voor de gezelligheid schuiven er dikwijls vrienden bij haar aan. En dan is het samen genieten van de zonsondergang.

Als Hennie om 23.00 naar huis gaat neemt de ons aller bekende Linda de Leeuw het over. Linda is altijd enthousiast voor de *24 uur van de Rotte*. Het brengt veel gezelligheid met zich mee. De omzet stijgt er weliswaar niet echt van want veel roeiers gaan snel weer door. Daarom is het zo geweldig dat ze uit eigen beweging de zaak een uur later sluit en een uur eerder opent. Soms alleen voor toiletbezoek. Vanaf deze plaats: Bedankt Linda!

De donkere uren van de nacht zijn voor Robert en Allard, partners van onze leden Eline Verhey en Jeanette van der Pauw. Zij zijn voor het tweede jaar walkapitein, van 0.00 tot 04.00 respectievelijk van 04.00 tot 09.00 uur. Zij houden het houtvuur brandend dat als baken in de duisternis dient. Robert kreeg dit jaar gezelschap van een vriend, die er speciaal voor opgestaan was.

Als de nacht is ingevallen wordt Oud verlaat pikdonker en doodstil. Een enkele voorbijganger maakt even een praatje, jongelui keren huiswaarts van hun feesten en dan is de nacht weer voor Robert en Allard. Beide mannen genieten van de natuur. Kikkers en vogels laten zich voortdurend horen.

Sommige boten blijven even hangen en maken een praatje andere boten komen zoef, zoef aan, stempelen op de steiger en snellen weer weg. Een solitaire roeier krijgt een peptalk om vol te houden.

's Nachts kun je een boot niet missen. Het geplons van de riemen en het stemgeluid van de roeiers hoor je al vierhonderd meter voor de Bijbelbocht aan komen. De Jeker voer 24 uur door en was sprookjesachtig verlicht. De kleine lampjes doemden elke keer weer op om even later weer te worden opgenomen door de nacht. De temperatuur was zwoel, maar koelde vlak na zonsopgang sterk af. De vuurpot hield de nachtwachten warm. De zonsopgang was dit jaar wat diffuus door het dichte wolkendek. En dan..... als het licht wordt maar Oud Verlaat nog slaapt, verschijnen de karpers met hun rugvinnen boven het rimpelloze water. Ze zijn zo'n 75 centimeter lang en komen in groepjes van vijf of zes. Ze dobberen voor de steiger. Ze zijn het cadeautje voor de nachtelijke walkapitein!

Carla van Deutekom

